

Για τη Σκοπιανή περιπλοκή και την επιχειρούμενη / συνεχιζόμενη εκ μέρους των Σκοπιανών πλαστογράφηση της Ιστορίας της Μακεδονίας

του Φ. Κ. Βόρου

Δε χρειαζόμαστε προοίμιο ή εισαγωγή στο θέμα. Ειδικοί ερευνητές της πρόσφατης ιστορίας της Κεντρικής Βαλκανικής μάς έδωσαν ένα πλούσιο πρωτογενές υλικό, που βεβαιώνει πόση προσπάθεια έχει γίνει από τους γείτονες (κατά την περίοδο από 1944 μέχρι και σήμερα) για πλαστογράφηση της Ιστορίας της Μακεδονίας και αντίστοιχη παραπλάνηση συνειδήσεων. Από το βιβλίο: **Μακεδονισμός: Ιμπεριαλισμός των Σκοπίων 1944-2006**¹, σελ. 61, αντιγράφω μια παράγραφο (δείγμα της «ιστορικής παιδείας» που ετοιμάσαν οι γείτονες για τα παιδιά τους, όταν φοιτούν στην 7^η τάξη του Δημοτικού Σχολείου): *«Η πατρίδα μας έχει μακρά και πλούσια ιστορία. Στην αρχαιότητα ήταν πολύ ισχυρό κράτος. Την εποχή του Φιλίππου Β' (4^ο αι. π.Χ.) η Μακεδονία ήταν το ισχυρότερο κράτος της Βαλκανικής Χερσονήσου, ενώ στην εποχή του υιού του, Αλέξανδρου του Μακεδόνα, απλωνόταν σε τρεις ηπείρους και αποτελούσε παγκόσμιο κράτος».*

Έτσι γενικά και αόριστα εγγράφουμε στις συνειδήσεις ανηλίκων (χωρίς καμιά ένδειξη χώρου – χρόνου) ότι έχουν πατρίδα τους το γεωγραφικό χώρο Μακεδονία, όπου κυβέρνησαν κάποτε ο Φίλιππος Β', ο γιος του Αλέξανδρος, ονόματα που δοξάστηκαν στην Ιστορία, αλλά δεν είχαν σχέση με άγνωστους τότε Σλάβους. Γλυκιά η αφήγηση και εγγράφεται στις παιδικές συνειδήσεις, χωρίς αντιρρήσεις από παιδιά που χαίρονται και καμαρώνουν για τέτοια μεγαλεία και δεν μπορούν να έχουν αντιρρήσεις, αλλά περιμένουν τη συνέχεια.

Τη βρίσκουν σε άλλο σχολικό βιβλίο τον επόμενο χρόνο, από το οποίο οι ερευνητές μάς μεταφέρουν κατ' αντιγραφή (**Μακεδονισμός**, σελ. 63) άλλη παράγραφο απύθμενης πλαστογραφίας: *«Κατά την εγκατάσταση των Σλάβων στη Μακεδονία (τον 7^ο αι. μ.Χ.)² αυτοί (οι Σλάβοι) συνάντησαν τους αρχαίους Μακεδόνες. Στην αρχή οι σχέσεις τους ήταν άσχημες, αλλά στην πορεία βελτιώθηκαν. Οι Μακεδόνες ήταν χριστιανοί και με ανώτερο πολιτισμό. Σταδιακά άρχισαν να συνεργάζονται μεταξύ τους. Οι Σλάβοι για τη νέα τους πατρίδα αποδέχτηκαν το όνομα Μακεδονία και άρχισαν να ονομάζονται Μακεδόνες. Ο γηγενείς Μακεδόνες αποδέχτηκαν τη σλαβική γλώσσα, αργότερα και τη σλαβική γραφή» .*

Με αυτά λοιπόν τα στοιχεία τα παιδιά μαθαίνουν και εγγράφουν στη συνείδησή τους πολύ πιο ενδιαφέροντα και γοητευτικά νέα:

Ότι κατάγονται, βέβαια, από Σλάβους, που εκούσια βαφτίστηκαν Μακεδόνες, αλλά και ανταπέδωσαν μεγαλόψυχα τη δωρεά στους «γγενείς Μακεδόνες»: τους έδωσαν γλώσσα και γραφή! (σε φροντιστήρια της εποχής)...

Τώρα πια τα παιδιά αισθάνονται Μακεδόνες (αφού είναι των προγόνων τους επιλογή αυτό το εθνώνυμο) και η γλώσσα που μιλούν είναι «Μακεδονική» (ύστερα από μετάλλαξη θαυμαστή)! Ποια μακεδονική, άραγε; Τη Σλαβοβουλγαρική διάλεκτο!

Η πλαστογράφηση στοιχείων εθνογένεσης έχει ολοκληρωθεί, με πολλαπλή βέβαια παραποίηση και σύγχυση της πραγματικής Ιστορίας. Εμφανίζονται οι Σλάβοι των Σκοπίων ως Μακεδόνες, ενώ έφτασαν στην περιοχή αυτή χίλια χρόνια ύστερα από

¹ Είναι έκδοση της **Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών** και περιέχει αποσπάσματα διαπιστώσιμα με απλή ανάγνωση σχολικών βιβλίων, που προορίζονται για παιδιά 13-14 χρόνων. Αυτονόητο ότι δε μένουν περιθώρια αμφιβολίας για την επιμέλεια / ακρίβεια αντιγραφής της παραγράφου από το πραγματικό σχολικό βιβλίο.

² Οι δυο παρενθέσεις με τους αιώνες 4^ο π.Χ. και 7^ο μ.Χ. είναι προσθήκη από μένα, για να κατανοηθούν τα παρακάτω.

την ακμή των πραγματικών αρχαίων (Ελλήνων) Μακεδόνων. Και εμφανίζουν τη γλώσσα τους ως Μακεδονική (ενώ πρόκειται για διάλεκτο σλαβοβουλγαρική). Και λαθροοικειοποιήθηκαν την ονομασία Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας (από το 1944), Δημοκρατία της Μακεδονίας από το 1992.

Είναι πραγματικά αξιοζήλευτη, θαυμαστή η επινοητική ικανότητα των συγγραφέων σχολικών βιβλίων στα Σκόπια. Και για να φτάσουν βέβαια σε τόσο ζηλευτές επιδόσεις ωραιοποίησης της δικής τους ιστορίας θα έχουν και βαθύτερους στόχους, που θα δούμε παρακάτω περιγράφοντας ένα χάρτη σχολικού βιβλίου, εκπληκτικό ως επινόηση και πολύ αποκαλυπτικό για τη διαμόρφωση ή μάλλον διάπλαση εθνικής συνείδησης νόθης στα παιδιά τους.

Αλλά, για να τα τεκμηριώσουν όλα αυτά, χρειάστηκαν πρώτα να αμφισβητήσουν την εθνικότητα των αρχαίων Μακεδόνων και την ελληνικότητα της γλώσσας τους. Απάντηση σε αυτές τις απίθανες αμφισβητήσεις, απάντηση τεκμηριωμένη με αρχαίες πηγές, έδωσαν πολλοί σοβαροί ερευνητές, Έλληνες και κάποιοι ξένοι³. Εγώ περιορίζομαι σε δυο ενδεικτικές μαρτυρίες: για το πώς αισθάνονταν οι αρχαίοι Έλληνες του νότου την προστατευτική γι' αυτούς παρουσία των Ελλήνων του βορρά (των Μακεδόνων) και για το πώς επικοινωνούσαν γλωσσικά:

Ο αρχαίος ιστορικός Πολύβιος διηγείται ότι ένας πρέσβης των Ακαρνάνων, μιλώντας στον Λακεδαιμόνιο ονόμασε (δηλ αξιολόγησε) τους Μακεδόνες «πρόφραγμα» (δηλ. προμαχώνα) της Ελλάδας και είπε ότι αυτό είναι κοινή πεποίθηση των Ελλήνων (του νότου)⁴.

Πολλές αρχαίες πηγές, όταν αναφέρονται σε συναντήσεις αλλόγλωσσων ατόμων μνημονεύουν και ερμηνείς (διερμηνείς). Στις πάμπολλες περιπτώσεις συνάντησης Ελλήνων του νότου και Μακεδόνων τέτοια μνεία δεν υπάρχει, αλλά ο βασιλιάς της Μακεδονίας **Περσεύς** (αντιμετωπίζοντας την επιθετική δραστηριότητα των Ρωμαίων) έστειλε πρέσβεις στο βασιλιά της Ιλλυρίας για σύναψη μιας συμφωνίας / συμμαχίας και στην πρεσβεία αυτή μετείχαν: «ο Αδαίος, ο ...και τρίτος ο Ιλλυριός (Πλεύρατος) δια το ειδέναι την διάλεκτον την ιλλυρίδα» (επειδή, βέβαια, γνώριζε την ιλλυρική γλώσσα)⁵. Άρα, οι Μακεδόνες δε μιλούσαν τη γλώσσα των Ιλλυριών.

Οι απώτεροι στόχοι της προσπάθειας των γειτόνων μας για την πλαστογράφηση της Ιστορίας της Μακεδονίας αποκαλύπτονται, νομίζω, με θαυμαστή δολιότητα σε δυο χάρτες που «κοσμούν» τα βιβλία ιστορίας, τα οποία προορίζονται για τα παιδιά τους, όταν φοιτούν στην 7η και 8^η τάξη Δημοτικού, αντίστοιχα. Συγκεκριμένα:

Στο βιβλίο που προορίζεται για την 7^η τάξη, στη σελ. 131, έκδοση του 2005, παραθέτουν **ένα χάρτη του μακεδονικού χώρου**, όπως διαμορφώθηκε με τη συνθήκη του Βουκουρεστίου (το 1913, με τη λήξη των δυο βαλκανοτουρκικών πολέμων)⁶. Με ευδιάκριτη χρωματική διαφορά βλέπουν τα παιδιά την Ελληνική Μακεδονία (περί τα 52% του όλου μακεδονικού χώρου), τη Βουλγαρική (περί τα

³ Ειδική βιβλιογραφία- αρθρογραφία στο τέλος του άρθρου

⁴ Το περιστατικό μνημονεύει ο Α. Ι. Θαβώρης σε άρθρο του: «**Μακεδονική και σημερινά ιδιώματα Μακεδονίας**» δημοσιευμένο στο συλλογικό τόμο **Γλώσσα της Μακεδονίας** (με επιστ. επιμέλεια του Γ. Μπαμπινιώτη) σελ. 197.

⁵ Το γεγονός αφηγείται ο ιστορικός Πολύβιος και επικαλείται ο Νικ. Ανδριώτης σε άρθρο του «**Γλώσσα και ελληνικότητα των Μακεδόνων**», αναδημοσιευόμενο στο περιοδικό «Φιλολόγος», τ. 134, σελ. 615.

⁶ Τον χάρτη αυτό σχολιάζουν οι συγγραφείς του βιβλίου **Μακεδονισμός** στη σελ. 66.

9%) και τη Σερβική (περί τα 38%), δηλ. τη σημερινή περιοχή των Σκοπίων. Διευκρινίζεται για τα παιδιά, με σημείωση δίπλα στο χάρτη, ότι είναι ο χάρτης της Μακεδονίας μετά το «διαμελισμό» του 1913, αλλά το τοπωνύμιο του όλου χώρου **Μακεδονία** αναγράφεται μόνο στο τμήμα το Σκοπιανό!. Τι υποδηλώνει αυτή η εικόνα για τις συνειδήσεις των παιδιών; Εδώ η Μακεδονία μας, τα άλλα δυο τμήματα είναι αποτέλεσμα διαμελισμού...και χρέος του δασκάλου να ευχηθεί την επανένωση....

Στις συνειδήσεις των παιδιών θα εγγραφεί έμμεσα το «χρέος» αυτό με τον επόμενο χάρτη (σελ. 128 του βιβλίου **Μακεδονισμός**) για την ίδια περιοχή, τη «διαμελισμένη», και με μια ακόμη διευκρίνιση: υπό «την ελληνική κατοχή» (στο βιβλίο Ιστορίας για την 8^η τάξη του Δημοτικού). Η έννοια του χρέους αναδύεται μόνη στις συνειδήσεις⁷.

Επίλογος:

Ύστερα από όλα αυτά τα ενδεικτικά στοιχεία θαυμαστής παραχάραξης Ιστορίας – παραπλάνησης των συνειδήσεων ποιο είναι το δικό μας χρέος; Προσωπικά έχω προωθήσει στο Διαδίκτυο δυο άρθρα⁸, και τρίτο το σημερινό, για το ιστορικό αυτής της πορείας προς τη σύγχυση και επανέρχομαι, για να επαναλάβω την άποψή μου για το πρακτέο σήμερα: Νομίζω σωστό και φρόνιμο:

α') Να συμβάλουμε καταρχήν στην αποκατάσταση της **ιστορικής αλήθειας**⁹, με επιστημονική ακρίβεια και νηφαλιότητα, προς κάθε κατεύθυνση.

β') Ειδικά για την ενημέρωση της κοινής γνώμης στον ελλαδικό και τον γειτονικό βόρειο χώρο νομίζω θεμιτό να επιδιωχθεί ενημέρωση με τη σύγχρονη τεχνολογία: 2 σταθμοί ραδιοτηλεοπτικοί του βορειοελλαδικού (μακεδονικού) χώρου (με εμβέλεια μεγάλη) αναλαμβάνουν ωριαία εκπομπή κάθε εβδομάδα με θέμα: **Ιστορία της Μακεδονίας**.

Η ίδια εκπομπή επαναλαμβάνεται στην επίσημη γλώσσα των Σκοπίων (βουλγαροσλαβική διάλεκτο, σύμφωνα με όσα έχω καταλάβει διαβάζοντας εργασίες γλωσσολόγων). Υλικό για τις εκπομπές υπάρχει άφθονο. Αρκεί να αξιοποιηθεί με επιστημονική νηφαλιότητα.

Νομίζω ότι έτσι μπορούμε να βοηθήσουμε και τους γείτονες να πορευτούν δημιουργικά στο δρόμο της αυτογνωσίας διαμέσου της αληθινής Ιστορίας και να διαπραγματευτούν, αλλά και τους συμπολίτες μας θα βοηθήσουμε για αληθινή ενημέρωση.

Και μια ευχή τούτη τη χρονική στιγμή (2-6-2009): Με τις εκλογές για το Ευρωκοινοβούλιο να στείλουμε και κάποιον εκπρόσωπο γνώστη της Ιστορίας της

⁷ Οι συγγραφείς του βιβλίου «**Μακεδονισμός**» έχουν προσθέσει στη σελίδα 66, όπου και ο πρώτος χάρτης: «Επισημαίνεται ότι ο συγγραφέας των εγχειριδίων είναι ο γνωστός ακαδημαϊκός και πρώην αντιπρόεδρος της FYROM κατά τη διετία 1991-92 Μπλάζε Ριστόφσκι». (Όχι κάποιος φανατικός δασκαλάκος)!

⁸ Site: www.voros.gr, και www.siatistanews.gr: 1) [Για τις ανάγκες των καιρών: Ήπια μαθήματα Ιστορίας με πολλή νηφαλιότητα είναι, νομίζω, χρήσιμα στους καιρούς μας. Αφορμή η «ευγενική συμπεριφορά» γειτόνων από τα Σκόπια και μακρινών «συμμάχων» από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού και](#)
2) [Μια άποψη για το «Σκοπιανό»: Σλαβομακεδονία εισηγούνται έμμεσα ή υποσυνείδητα οι Σκοπιανοί ιστορικοί.](#)

⁹ Ιστορίας γαρ της αληθείας αφαιρεθείσης λόγοι κενοί το λειπόμενον (Πολύβιος) (= γιατί, αν αφαιρεθεί από την Ιστορία η αλήθεια, αυτά που απομένουν είναι κενολογία άσκοπη, όταν δεν είναι ύποπτη).

Μακεδονίας, ευαίσθητο και συνετό αρκετά, για να αναλύσει εκεί την επιχειρούμενη νοθεία.

Φ. Κ. Βώρος, Ph. D., επίτιμος Σύμβουλος
του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

Ειδική ενδεικτική βιβλιογραφία- αρθρογραφία:

Κων/νου Βακαλόπουλου, **Το Μακεδονικό Ζήτημα**, «Παρατηρητής», Θεσσαλονίκη 1989.

Σταύρος Λυγερός, **Εν ονόματι της Μακεδονίας: ο διπλωματικός πόλεμος για το όνομα**, εκδ. Α.Α. Λιβάνη, Αθήνα.

Χάρη Τσιρκινίδη, **Σύννεφα στη Μακεδονία: το Μακεδονικό μέσα από τα Γαλλικά Αρχεία**, εκδ. «Γράμμα», Θεσσαλονίκη 1994.

Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, **Το Μακεδονικό στα ξένα Αρχεία** (απόρρητα έγγραφα Βουλγαρίας - Γιουγκοσλαβίας), εκδ. «Μίλητος» 2008.

Γιάννα Κατσόβσκα – Μαλιγκούδη, **Οι Σλάβοι των Βαλκανίων**, Gutenberg, 2004.

Milan Ristovic **Ένα μακρύ ταξίδι: Τα παιδιά του παιδομαζώματος στη Γιουγκοσλαβία, 1948-60**, με πρόλογο του Βασίλ. Κόντη για την ελληνική έκδοση, μετάφρ. Μανώλη Νταμπάρακη, εκδ. «Επίκεντρο», 2008.

Ελίζαμπεθ Μπάρκερ, **Η Μακεδονία στις διαβαλκανικές σχέσεις και συγκρούσεις**, μετ. Άννας Κολιοπούλου, εκδ. «Παρατηρητής».

Επίσης ένα άρθρο: Φ. Κ. Βώρου, **Το Μακεδονικό Ζήτημα των «Συμμάχων» μας**, περιοδικό τα Εκπαιδευτικά, τεύχος 21.